

РЕШЕНИЕ

№ 10583

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 06.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3894** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.80 от Закона за защитените територии /ЗЗТ/.
Образувано е по жалба на Б. И. Т., подадена чрез адв.Х. К., срещу Предписание изх.№ БРЗТЗЗ-837/91/ от 11.03.2024г. на директора на РИОСВ-Б..
Жалбоподателката моли обжалваното предписание да бъде отменено като незаконосъобразно, тъй като се основава на неверни факти. Освен това предходно издаденото Предписание изх.№ БРЗТЗЗ-837/41/ от 16.01.2024г. не било влязло в сила, тъй като било предмет на обжалване по адм.д. № 1490/2024г. по описа на Административен съд София-град. Административният орган, макар да посочил в обжалваното предписание, че в имота се намират каравани, не обективирал в акта броя им и местоположението им. Този пропуск препятствал възможността да се установи дали попадат в имота на жалбоподателката и от друга страна – дали са в границите, очертани в цитираните в предписанието заповеди. Дори да бъдело възможно жалбоподателката да установи кои са собствениците на караваните, 14-дневен срок не бил достатъчен да установи правомерно владение върху тях и да ги премести. Неправилно административният орган преценил, че ажурната ограда на имота следва да бъде премахната, тъй като същата била законно изградена, съобразно Разрешение за строеж № 100/23.05.2003г., издадено от главния архитект на [община].

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно и своевременно призована, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването в писмен отговор по жалбата, представен с административната преписка, мотивира становище за неоснователност на жалбата. В съдебно заседание не се представлява. От пълномощника му по делото е депозирано становище по хода на делото и съществуването на спора като се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност е заявено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от оспорващата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релеванните с жалбата основания, доводите на ответника и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 19.09.2023г. е извършена планова проверка от РИОСВ-Б. на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“. При проверката е установено, че е извършено ограждане с обща ажурна ограда на поземлени имоти с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 по КККР на [населено място] като в тях е обособен къмпинг с разположени каравани, изградени навеси към тях и градина. От директора на РИОСВ-Б. е издадено Предписание изх.№ БРЗТ33-837/41/ от 16.01.2024г., с което е разпоредено на жалбоподателката да се премахне от границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“ обособения къмпинг с разположените и изградени обекти – каравани, навеси и спомагателни към тях – ВиК и ел. връзки и др., както и да премахне ажурната ограда, ограждаща поземлени имоти с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 по КК на [населено място]; да не се изграждат и монтират временни и други обекти, в това число и обслужващи такива, да не се разполагат каравани, кемпери, да не се навлиза и паркира с моторни превозни средства в поземлен имот с идентификатор 67800.1.253 по КККР на [населено място], както и в други собствени или ползвани имоти в границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите Златна рибка и Градина“.

Това предписание е обжалвано от жалбоподателката като по него е образувано адм.д. № 1490/2024г. по описа на Административен съд София-град. С Решение № 5806/21.05.2024г. жалбата е отхвърлена като неоснователна. Решението е обжалвано и не е влязло в сила.

На 09.02.2024г. е извършена последваща проверка от контролните органи като е установено, че даденото предписание от 16.01.2024г. не е изпълнено. Поради това с оспорения акт, на основание чл.79, ал.2, т.4 от Закона за защитените територии /ЗЗТ/ и чл.155, ал.2 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ на жалбоподателката е предписано да премахне от границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ обособения къмпинг с разположените и изградените обекти – каравани, навеси и спомагателни към тях ВиК и ел.връзки и др., както и да бъде премахната ажурната ограда, ограждаща имоти с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 по КККР на [населено място], в срок 14 дни от връчването му.

П., съгласно известие за доставяне на л.21 по делото, е съобщено на оспорващата на 14.03.2024г., а жалбата срещу него е подадена чрез пощенски оператор на 28.03.2024г. /л.20/.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, който не е изключен от обхвата на съдебния контрол за законосъобразност, осъществяван от административните съдилища по арг. от чл.80 ЗЗТ, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, доколкото приложимият специален закон не въвежда различни от общите правила относно реда и сроковете за обжалване на приложени принудителни административни мерки.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващата на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му от закона власт като правомощията на ответника произтичат от разпоредбата на чл.79, ал.2, т.4 ЗЗТ, съгласно която директорите на регионалните органи на Министерството на околната среда и водите издават предписания за мерки за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от допуснати нарушения или увреждане и замърсяване на околната среда в защитените територии. В конкретния случай предписанието е издадено от началника на Отдел „Превантивна дейност“, Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ на РИОСВ-Б. на основание Заповед за заместване № РД-89/16.06.2023г.

Спазено е изискването за форма на административния акт като той съдържа задължителните реквизити, регламентирани в чл.59, ал.2 АПК. От фактическа страна предписанието е основано на констатациите за извършена неправомерна намеса в защитена територия, а от правна страна са посочени разпоредбите на чл.79, ал.2, т.4 ЗЗТ и чл.155, ал.2 ЗООС. Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

При извършената на 09.02.2024г. проверка от контролните органи в поземлени имоти с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 по КККР на [населено място] в границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ е установено, че имотите са оградени с обща ажурна ограда и е обособен къмпинг с разположени в него каравани, изградени навеси към тях, градина и обслужващи отклонения от ел. и ВиК мрежи. Резултатите от извършената проверка са обективирани в Констативен протокол № 024878-ПД-15-03/09.02.2024г.

Природната забележителност е защитена територия, обявена по реда на Закона за защитените територии със Заповед № 2109/20.12.1984г. на Комитета по опазване на околната среда /т.5 от нея/, изменена със Заповед № РД-547/09.07.2012г., обн. ДВ, бр.57/2012г. и Заповед № РД-536/30.09.2016г., обн.ДВ, бр.83/2016г., приети като доказателства по делото. Предмет на опазване в защитената територия са пясъчните дюни и разпространените редки и защитени видове върху тях. Със Заповед № РД-536/30.09.2016г. на министъра на околната среда и водите е актуализирана площта на защитената територия като имотите, попадащи в природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ са посочени с техните

идентификатори по одобрената кадастрална карта. Съгласно посоченото в заповедта /л.16 по делото/ в териториалния обхват – площта на защитената територия, попадат и двата имота с идентификатори 67800.1.253 и 67800.1.299 по КККР на [населено място], посочени по-горе, което обстоятелство е безспорно. Безспорно е също, че в двата имота е обособен къмпинг като са разположени каравани, навеси към тях и същите са свързани с електропреносната мрежа и ВиК системата. Вярно е, че караваните не са индивидуализирани с техните номера, доколкото същите подлежат на регистрация аналогично на моторните превозни средства, но местоположението им е посочено в съставения за резултатите от проверката констативен протокол. Следва да се посочи, че за премахване са наредени всички каравани и придружаващите ги съоръжения в имота, така че дори да не е индивидуализирано всяко едно съоръжение то това не лишава акта от предмет. Без значение е и от кого са поставени караваните в имота на жалбоподателката – след като тя твърди, че е негов собственик, нейно е задължението за поддържането му във вида, изискващ се от закона.

Жалбоподателката твърди, че е съсобственик на ПИ с идентификатор 67800.1.253. Не твърди да е собственик на ПИ с идентификатор 67800.1.299 по КККР, нито ангажира доказателства за наличие на правно основание, по силата на което може да строи в него. Представеното от нея Разрешение за строеж № 100/23.05.2003г. на главния архитект на [община] не касае този имот /ПИ с идентификатор 67800.1.299/ – то е издадено за ажурна ограда от бетонови колове и оградна мрежа с височина 2.00м на поземлен имот № 001253. Освен това посоченото разрешение за строеж е издадено преди актуализирането на площта на защитената територия със Заповед № РД-536 от 30.09.2016г. на министъра на околната среда и водите. Това значи, че доколкото изградената ограда може да наруши естественото състояние на защитената територия или да намали естетическата ѝ стойност, същата подлежи на премахване.

Отделно от посоченото, така изпълненото в двата имота е в нарушение на забраната по чл.14, ал.2 ЗЗТ, постановяващ, че собствениците и ползвателите на гори и земи в защитени територии не могат да ограждат имотите си в защитените територии, с изключение на сградите и прилежащите към тях дворни места, както и на младите горски насаждения, както и на забраната по чл.24 ЗЗТ, съгласно който в природните забележителности се забраняват дейности, които могат да нарушат тяхното естествено състояние или да намалят естетическата им стойност.

Съгласно чл.11 ЗЗТ собствениците и ползвателите на гори, земи и водни площи в защитените територии са длъжни да спазват режимите, установени по реда на този закон, със заповедта за обявяване на защитената територия и плана за управлението ѝ, а съгласно чл.13, ал.1 ЗЗТ ползването на обекти в защитените територии се извършват в съответствие с режима на дейностите, установен по реда на този закон, със заповедта за обявяване и с плана за управление на защитените територии, устройствените и технически планове и проекти.

В чл.79, ал.2, т.4 ЗЗТ е предвидено, че директорите на регионалните органи на Министерството на околната среда и водите издават предписания за мерки за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от допуснати нарушения или увреждане и замърсяване на околната среда в защитените територии. Установеното по делото нарушаване на цитираните забрани води до извод за законосъобразност на даденото предписание, тъй като посредством изпълнението му ще се възстанови територията във вида, в който е била към момента на определянето ѝ като защитена по см. на ЗЗТ. Наличието на материалноправните предпоставки по чл.79, ал.2, т.4 ЗЗТ

овластява директорите на РИОСВ да прилагат принудителни административни мерки, съставляващи предписания за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от допуснати нарушения или увреждане и замърсяване на околната среда в защитените територии. Предвид императивния характер на посочената разпоредба, констатирайки наличие на релевантните юридически факти, компетентният административен орган е длъжен да приложи мярката. В този смисъл съдът намира, че оспореният акт е и съответен на целта на закона. Защитените територии са предназначени за опазване на биологичното разнообразие в екосистемите и на естествените процеси, протичащи в тях, както и на характерни или забележителни обекти на неживата природа и пейзажи. Целта на Закона за защитените територии е опазването и съхраняването на защитените територии като национално и общочовешко богатство и достойние и като специална форма на опазване на родната природа, способстващи за развитието на културата и науката и за благополучието на обществото /чл.2, ал.1 ЗЗТ/.

С оглед горното съдът намери жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответната страна се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено на 100 лева, на основание чл.24 НЗПП вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.3 АПК, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. И. Т. срещу Предписание изх.№ БРЗТЗЗ-837/91/ от 11.03.2024г. на директора на РИОСВ-Б..

ОСЪЖДА Б. И. Т. да заплати на РИОСВ-Б. сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: